

Πελοπν. (Γορτυν.) (ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς μορφώσεως). Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. κ. ἀ. Τὰ γράμματα εἶναι δεύτερο μάτι (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Μακεδ.(Καστορ.) Ἐκευός ποὺ ξέρει γράμματα, ἔχει ἕνα μάτι κ' ἐν' ἀφτὶ περ' σπότερο ἀπ' τσ' ἄλλους (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Χίος(Πυργ.) Τὰ γράμματα εἶναι φῶς (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Στερελλ. (Κολάκ.) "Οπευος ξέρει γράμματα, ἔχει ἄρματα (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Θράκ. (Σουφλ.)

*"Ἄς ἦξιρα δυὸς γράμματα κι ἄς ἦμαν μ' ἔνα μάτι
(συνών. μὲ τὴν προηγγουμ.) Στερελλ. (Φθιῶτ.)*

"Οποιος ξέρει γράμματα, | ξέρει τὸ κάμωμά του
(ό πεπαιδευμένος ξέρει πῶς νὰ πράξῃ εἰς τὴν κατάλη-
λον στιγμὴν) 'Επτάν.

Τὰ γράμματα εἶναι καλά, μὰ νά 'χῃς νοῦ καὶ γνώση
 (εἶναι ὡφέλιμος ἢ μόρφωσις, ὅταν συνεπικουρῆται ἀπὸ
 τὴν λογικὴν) Κρήτ. (Μόδ.) Νίσυρ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ.
 πολλαχ. "Αλλα τὰ γράμματα κι ἄλλος δ νοῦς (συνών. μὲ τὴν
 προηγουμ.) Ρόδ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. κ. ἀ.

Κάλλιο πέντε γράμματα | παρὰ πέντε πρόβατα
 (ὅτι ἡ μόρφωσις εἶναι σημαντικωτέρα ἀπὸ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ) Θράκ. (Αδριανούπ.) Μακεδ. (Κοζ.) "Ἄρμα καὶ γράμμα πό χειροῦ (δὲν πρέπει νὰ παραμελῆται ἡ τέχνη τῶν ὅπλων καὶ ἡ σπουδή, διότι λησμονοῦνται) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) 'Η θάλασσα σούνιτι, τὰ γράμματα δὲ σούνουδι (ὅτι ἡ μόρφωσις εἶναι ἀτελείωτος) Θεσσ. (Τύρναβ.)

Τὰ γράμματα φαντάγματα, νίέ μ', τὴν λύραν παιξον
 (εἰρων. ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τὴν παιδείαν) Ἀμισ.
 Τραπ. Χαλδ. Γράμμαν ἀντίξερον ἀμον στραβὸν κοσσάρον ἐν
 (ὅποιος δὲν ἔχει μόρφωσιν εἶναι σὰν τυφλὴ κόττα) Ἰμερ.
 Τὰ πολλὰ τὰ γράμματα τῇ δᾶβόλῳ εἴν' (ὁ πολὺ ἐγγράμματος
 εἶναι τοῦ διαβόλου, εἶναι ἄθεος) Σάντ. || Ἀσμ.

*Χανιώτες γιὰ τ' ἄρματα, | Ρεθυμνιώτες γιὰ τὰ γράμματα,
Καστρινοὶ γιὰ τὸ ποτήρι, Λασιθιώτες καθάρεις χοῖροι
(Καστρινοὶ = 'Ηρακλειῶτες, καθάρεις χοῖροι = ἐντελῶς γουρούνια: τὸ γνωμ. ἐκφράζει παλαιοτέραν ἀντίληψιν διὰ τοὺς κατοίκους τῶν διαφόρων νομῶν τῆς Κρήτης) Κρήτ.*

Τότε σὰν ηξέρεις γράμματα, | 'Ελληνικὰ περάσματα.
πές μας τὴν ἀρφαβήτ-ταν, | νά 'σης τόθ-Θεοδ βοήθεια
(ἀπὸ τὰ κάλαντα τῆς πρώτης τοῦ ἔτους) Χίος (Πισπιλ.).
Τὸ δέπου εἰς περαγλύχων καὶ

Φεγγαράκι μου λαμπρό, | φώτα μου νὰ περπατῶ,
 νὰ πηγαίνω 'ς τὸ σκολεύδ | νὰ μαθαίνω γράμματα,
 τοῦ θεοῦ τὰ πράματα
 (ἀσμα ἀδόμενον κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν, δταν τὰ παιδιά,
 διὰ νὰ μօρφωθοῦν, ἐπήγαιναν νύχτα εἰς τὸ σχολεῖον) κοιν.

*Μικρέ μου, ποῦ 'ν' τὰ γράμματα, | τρανέ μου, ποῦ 'ν'
δὲ νοῦς σου;*

—Τὰ γράμματά 'ναι 'ς τὸ χαρτὶ | κι ὁ νοῦς μου πέρα-πέρα
Μακεδ. Ἡ σημ. ἀρχ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Πρόδρ. (ἔκδ. Hesselink-Pernot) 4,19 «ἀνάθεμαν τὰ γράμματα, Χριστέ, κι ὅπου τὰ θέλει». ΠΒ. καὶ Ἐρωτόκρ. (ἔκδ. Σ. Ξανθουδ.) Α 68 «καὶ σὰ βασίλισσας παιδὶ καὶ ρῆγα θυγατέρα, | πόθῳ μεγάλον ἥβανε στὸ γράμμα νύχτα μέρα». 10) Τὸ ὑπὸ τῆς μοῖρας γεγραμμένον, τὸ πεπρωμένον Θράκ. (Αἰν. κ.ἄ.) Πόντ. (Τραπ.) Στερελλ. (Γραν.) : Γράμμαν ἔτον, θὰ ἐγίνοντον (ἥτο πεπρωμένον, θὰ ἐγίνετο) Τραπ. Γράμμαν ἔτον 'ς σὸ κεφάλιν ἀτ' (ἥτο πεπρωμένον εἰς τὴν κεφαλήν του) αὐτόθ. || Φρ. Κακά γράμματα εἶχα (εἶχαν κακὸν πεπρωμένον) Αἴν. Μαῦρα γράμματα εἶχα (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Θράκ. Κακά μ' γράμματα (ἢ κακή μου μοῖρα) Γραν. Συνών. γραμματά μέγρο. γραμματή. γραμματό. κι-

σμέτ, μοῖρα, οἰζικό, τυχερό, τύχη. **β)** ΑΙ
ραφαὶ τῶν δστῶν τοῦ κρανίου (ἡ σημασία προῆλθεν ἀπὸ τὴν
λαικὴν ἀντίληψιν δτι εἰς αὐτὰς γράφεται ἡ τύχη τοῦ ἀν-
θρώπου) Μακεδ. (Αρν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κερπιν. 'Ο-
λυμπ.) Πόντ. (Τραπ.) Σκίαθ.—Α. Παπαδιαμ., Νοσταλγ.,
32: Τὰ γράμματα τοῦ πεθαμένου Καλάβρυτ. Τὸ κούκουρο
ἔχει γράμματα (κούκουρο=κεφάλι) Κερπιν. Νὰ ἐδῶ είναι
τὰ γράμματα, ποὺ γράφουν τὴ μοῖρα μας, εἶπε δεικνύουσα
τὰ ἴερογλυφικὰ ἐκεῖνα σημεῖα τῆς συναρμογῆς τοῦ μετώ-
που, ἐδῶ είναι γραμμένο ὅλο τὸ οἰζικό μας Α. Παπαδιαμ.,
Ἐνθ' ἀν. **11)** Κατὰ πληθ., οἱ ὅρχεις τῶν ζώων κατ' εὐφημι-
σμόν, ἵσως ἀπὸ τὰς κυανᾶς γραμμὰς τὰς ὅποιας ἔχουν
"Ηπ.(Μαργαρ.) Κύπρ. : 'Ἐν τῷ τῷ τὰ γράμματα τοῦ τρά-
ουλου, γιατὶ τσικνώνουν ('ἐν=δέν, τράουλος=τράγος) Κύπρ.
Κι αὐτείν' ἡ ἀβδέλλα πιάνεται νὰ ποῦμε μέσα 'ς τὰ γράμμα-
τα τοῦ σφαχτοῦ Μαργαρ. Συνών. ἀγγεὰ (εἰς λ. ἀγγεὸ
6), ἀμάλαγα (εἰς λ. ἀμάλαχτος **γ1**), ἀμαρ-
τωλὰ (εἰς λ. ἀμαρτωλὸς **B 2**), ἀμελέτητα
(εἰς λ. ἀμελέτητος **1 ιθ**), ἀρχίδια (εἰς λ. ἀρ-
χίδι **1**), ἀρχοντᾶδες (εἰς λ. ἀρχοντας **B2**),
ἀχαμνὰ (εἰς λ. ἀχαμνός), γραμμένα, (εἰς λ.
γράφω **B2ς**), γραφτὰ (εἰς λ. γραφτός), διδύ-
μια, σβάχια, τρυφερὰ (εἰς λ. τρυφερός),
τρυφερούλια (εἰς λ. τρυφερούλης). **12)** Εἰ-
δος σταθμίου πρὸς καθορισμὸν μικροῦ βάρους, τὸ ἐν είκο-
στὸν τέταρτον τῆς οὐγγιᾶς, εἴκοσι κόκκοι Ν. Παπαδοπ.,
'Εμπορ. 'Εγκυλ., 7. 'Η σημ. καὶ 'Ελληνιστ. Βλ. 'Ανδρό-
μαχ. παρὰ Γαλην. 13, 114. 'Επίσης καὶ Βυζαντ. Βλ. Γεω-
πον. 1, 13, 2 «κρόκον βάλλουσι γράμματα γ'». **13)** Στῆγμα,
κηλίς Θεσσ.(Γερακάρ.) Μακεδ.(Μοσχοπόταμ.) : "Εφτενασ'
γράμμα (ἐνν. τὸ φύλλον τοῦ καπνοῦ) Μοσχοπόταμ. Πρῶτα
τοὺ πατόφ' λλου πρέπ' νὰ ἡλιαστῇ μὲν πουλλή ζέστ', γιὰ νὰ
μὴ βγάλῃ γράμματα Γερακάρ. **14)** Κατὰ πληθ., ἀσβεστό-
χριστα πλαίσια πλακῶν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς θύρας οἰκίας
Μακεδ. (Σιάτ.)

‘Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γράμματα καὶ ὡς τοπων. πολλαχ
ἔνεκα ἐπιγραφῶν αἱ ὄποιαι εὑρίσκονται εἰς διαφόρους τόπους

γραμμάριο τό, λογ. κοιν. γραμμάριου βόρ. Ιδιώμ

'Εκ τοῦ ἀρχ. γραμμάριον, ὑποκορ. τοῦ γράμματος.
'Η νεωτέρα σημ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ γραμμε.

Τὸ χιλιοστὸν τοῦ χιλιογράμμου λόγ. κοιν.: Δῶσε μου διακόσια πενήντα γραμμάρια καφέ κοιν. Χάσαμι ἀπὸν τότε ἀπ' βγῆκι τοῦ ἔλος κὶ τοὺς γραμμάριους Ἀλόνν. Θέλουν τραχόσα γραμμάρια ζάγαο' αὐτόθ.

γραμματάκι τό, κοιν. γραμματάτσι Μύκ. Νάξ.
('Απύρανθ.) γραμματάτσι Κορσ. γραμματσάκι Κρήτ.
(Κίσ. κ.ά.) —Γ. Μαθιουδ., Λουλούδ. 36 Νάξ. ('Απύρανθ.
Γαλανᾶδ.)

“Городской земельный участок”

1) Διακόσμησις ἐκ κεντήματος εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ἔορταστικοῦ ὑποκαμίσου τῶν γυναικῶν Α. Χατζῆμιχ., 'Ελλην. λαϊκ. τέχν., 121 : *Oἱ σκοῦτες ἔχουν 'ς τὸ κάτω μέρος γιὰ περιθώριο μικρὰ ἀπλᾶ κεντήματα καὶ παρακάτω τὸ μαῦρο γραμματάκι.* **2)** Μικρὸν γράμμικ τοῦ ἀλφαβήτου κοιν.: *Εἶναι κάτι γραμματάκια, δὲν τὰ βγάζω, δὲν τὰ διαβάζω. Κάνει κάτι γραμματάκια σὰν ψεῖρες κοιν.* Γράψε ὅμορφα γραμματσάκια Νάξ. ('Απύρανθ.) **3)** 'Η σύντομος ἐπιστολὴ σύνηθ.: *Στεῖλε μον κάνα γραμματάκι συνηθ. 'Ελα νὰ μοῦ κάνης ἔνα γραμματσάκι (κάνης=γράψης) Νάξ. (Γαλανᾶδ.)* 'Σ τὴν ὑστεοιά κάνει ἔνα γραμματσάκι καὶ τὸ

